

ΤΑΤΙΒΛΑ ΔΙ. θηλ. νευρά, νεῦ-
ρον. 2) χορδή τόξου ἀπό νευ-
ρας.

ΟΥ

ΟΥ. προθ. (μετὰ γενικῆς) παρά.
οἶον· οὐ ΜΕΝΕ. παρ. ἐμοί.

ΟΥ. ἐπιφών. = ὦ. οἶον· οὐ ΛΙΟ-
ΤΕ ΜΗΕ (Μιχ. 7. 1.) οἶμοι.
= οὐβι ΜΗΕ.

ΟΥ. ἐπίρ. (αἰείποτε μετὰ τοῦ
ἀρνητ. ΝΕ) οὐπω, μήπω· οἶον·
ΝΕ Οὐ ΠΡΙΝΔΕ ΧΑΣΖ ΜΟΗ. οὐπω
ἤκει ἡ ὥρα μου (Ἰωαν. 2. 4.)
Σκαὶ ἐπὶ ἐρωτήσ. μετὰ τοῦ
ΛΗ. οἶον· ΝΕ Οὐ ΛΗ ΡΑΖΜΕ-
ΒΛΕΤΕ; οὐπω νοεῖται; (Ματθ.
13. 17.) ΣΗΕ Οὐ ΒΟ. οὐπω
γάρ, οὐδέπω γαρ.

ΟΥΒΗΒΑΙΟΥ, ΕΣΗ. ἀορ. οὐβήχ.
μ. οὐβήϊο, ΕΣΗ. χτείνω, ἀπο-
χτείνω, φωνεύω, θανατώω-ῶ,
διαχειρίζομαι, διαχράομαι
-ῶμαι. Σ-ΓΛΑΔΟΜΖ. λιμο-
κτονέω-ῶ, λιμῶ διαφθείρω.
ὄρα καὶ ἐν τῷ ΓΛΑΔΖ. Σμεσ.
-εα.-μαι. Σπαθ. οὐβηβάεμь
εεμь.-μαι, καὶ νοσφίζομαι.

ΟΥΒΙΪΣΤΒΕΝΝΗ, ΑΛ, ΟΕ. ἐπιθ.
φονικός, ἀναιρετικός, θανα-
τηρός, θανατηφόρος.

ΟΥΒΙΪΣΤΒΟ, Α. οὐδ. φόνος, χτό-
νος.

ΟΥΒΙΪЦА, ΔΙ. (γεν. κοιν.) φονεύς,
φονευτής, φονεύτρια. ΣΟΥ-
ΒΙΪЦА ΒΡΑΓΖ (105). ὁ παλα-
μναῖος ἐχθρός.

ΟΥΒΛΑЖАЮ, ΕΣΗ. μ. -жѣ, ἴση.
= βλαжѣ. 2) ἀγαθύνω, (καθι-
στῶ τι ἀγαθόν).

ΟΥΒΟ. συνδ. (συλλογῆς.) τοί-
νυν, ἄρα, οὖν, γοῦν, τοιγα-
ροῦν, τσιγάρτοι, μέντοιγε.
= πρόχεε.

ΟΥΒΟΓΙΪ, ΑΛ, ΟΕ. ἐπιθ. πτωχός,
πένης.

ΟΥΒΟДАЮ, ΕΣΗ. ἀορ. οὐβοδέχ.
μ. -дѣ, ἴση. νύσσω, κεντάω-ῶ.
παρβλ. προβοδάю.

ΟΥΒΟЖЕСТВО, Α. οὐδ. πενία,
πτωχεία, ἔνδεια, ἀπορία.
= ηηψετά.

ΟΥΒΡΔΙΖ, Α. ἀρσ. μανδήλιον, ρι-
νόμακτρον, σουδάριον (Λατ.)

ΟΥΒРДЖЕНІЕ, ΪΑ. οὐδ. διέγερ-
σις, ἐπέγερσις, ἐπεγερωτός
(κοιν. ξύπνημα, ξύπνισμα).

ΟΥΒРГАЮ, ΕΣΗ. ἀορ. οὐβργόχ.
μ. οὐβргнѣ, ΕΣΗ (καὶ οὐβгѣ-